

Socialdemokratiet ser gerne stor åbenhed om ansættelsesprocedurerne og vil også gerne være med til at se på fremsatte forslag om post doc.-stillinger. Herved udvides arbejdsmarkedet for Ph.d.-uddannede, og de klædes målrettet på til stillinger inden for det offentlige og det private arbejdsmarked.

Socialdemokratiet vil gerne fremme bevægeligheden inden for forskermiljøet og vil støtte, at man ved ændringer i ansættelsesvejledningen lægger større vægt på, at ansøgeren har haft et udlandsophold. Bortset fra det mener vi, at den ret nye ansættelsesbekendtgørelse skal have mulighed for at fungere nogle år endnu.

Bortset fra dette vil vi ikke på nuværende tidspunkt være med til at ændre bekendtgørelsen af 9. september og vil derfor ikke kunne støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Ulla Tørnæs (V):

Det er naturligvis en altafgørende faktor for hele universitetsverdenen, at vi sikrer, at det er de bedste lærerkræfter og de bedste forskere, der ansættes i miljøet.

Så lad mig starte med at rose SF for at rejse debatten om stillingsbesættelser på universiteterne. Debatten er jo en opfølgning af en debat, der fandt sted i landets medier for et par år siden, hvor det bl.a. blev hævdet, at der eksisterede et udbredt problem med nepotisme på universiteterne. Det er faktisk en meget kedelig beskyldning, der dermed – berettiget eller uberettiget – bliver rejst imod universitetsmiljøet, en beskyldning, som alle parter naturligvis er interesserede i bliver manet i jorden.

Venstre er meget enig i, at der bør være mere åbenhed omkring stillingsbesættelser ved universiteterne. Jeg tror, vi alle kender til kedelige historier om, at folk uden for universitetsverdenen kvier sig ved at indsende en ansøgning, fordi de har en fornemmelse af, at der foregår et aftalt spil internt i universitetsverdenen. Ligeledes finder vi det uacceptabelt, at stillingerne skræddersys til folk inden for murene. Vi mener derfor, at det, SF er inde på, kan være en god idé, men vi vil dog gerne have lov til at diskutere sagen nærmere i Uddannelsesudvalget.

Samtidig vil jeg understrege, at vi jo har indført selvstyre på uddannelsesinstitutionerne, og jeg kan ikke umiddelbart gennemskue, om dette forslag vil være et så kraftigt slag i hovedet på det selvstyre, at vi ikke kan støtte det, idet der jo er tale om et særdeles detaljeret forslag. Det er i øvrigt noget, som ministeren allerede var inde

på i sin tale her. Men vi vil altså gerne deltage i udvalgsarbejdet, og så ser vi, hvor vi havner.

Frank Dahlggaard (KF):

Det Konservative Folkeparti har stor sympati for hensigten med dette forslag, for det er jo klart, at der ikke er nogen, der kan være begejstrede for nepotisme ved ansættelser, heller ikke ved ansættelser på universiteter og videregående uddannelsesinstitutioner.

Hvis vi ikke holder fanen højt, når det drejer sig om kvalitet i uddannelse og forskning, kan vi på længere sigt ikke opretholde vores vel-færdssamfund og den levestandard, vi har, og som vi gerne vil have fremover, og derfor må og skal det være de bedste og mest kvalificerede folk fagligt og på alle måder, der får eller besætter de stillinger, der er i uddannelses- og forskningsverdenen – det er klart.

Men når vi så kommer til forslaget her, vil jeg sige, at det måske overdriver, hvor megen nepotisme der er på de videregående uddannelsesinstitutioner.

Det er jo klart, at i der årenes løb har været nogle eksempler fremme i dagspressen, og det er i sagens natur de kedelige sager, der kommer frem, og som der bliver skrevet om. Tænk hvis der stod i pressen, at nu var der et professorat, der var blevet besat på en fornuftig måde med en kvalificeret person, så var der grund til at ringe med alarmklokkerne, for så var det jo usædvanligt, og pressen skriver jo om det usædvanlige!

Vi skal jo fjerne eller begrænse denne nepotisme. Men når vi i Det Konservative Folkeparti ikke er glade for forslaget, er det, fordi det er alt for detaljeret. Nu har vi en universitetslov, som fastlægger de overordnede styringsregler for universiteterne, og vi mener ikke, at man fra Folketingets side skal fastlægge en hel masse nye retningslinjer for, hvordan ansættelser skal foregå i toleddede procedurer, eller hvordan det nu skal være.

Det er klart, at der er mange ting i forslaget, som vi er enige i, og som alle må være enige i, nemlig så megen åbenhed som muligt om disse ting. Men som sagt er den megen detaljstyring ikke noget, som er vores kop te, og forslaget giver også anledning til ekstraudgifter – det kan vel næppe undgås – f.eks. i forbindelse med den foreslåede ansættelsesprocedure. Jeg tænker på forslagets punkt 2, og hvor meget dét betyder af ekstra ressourcer og udgifter er jo uoverskueligt.